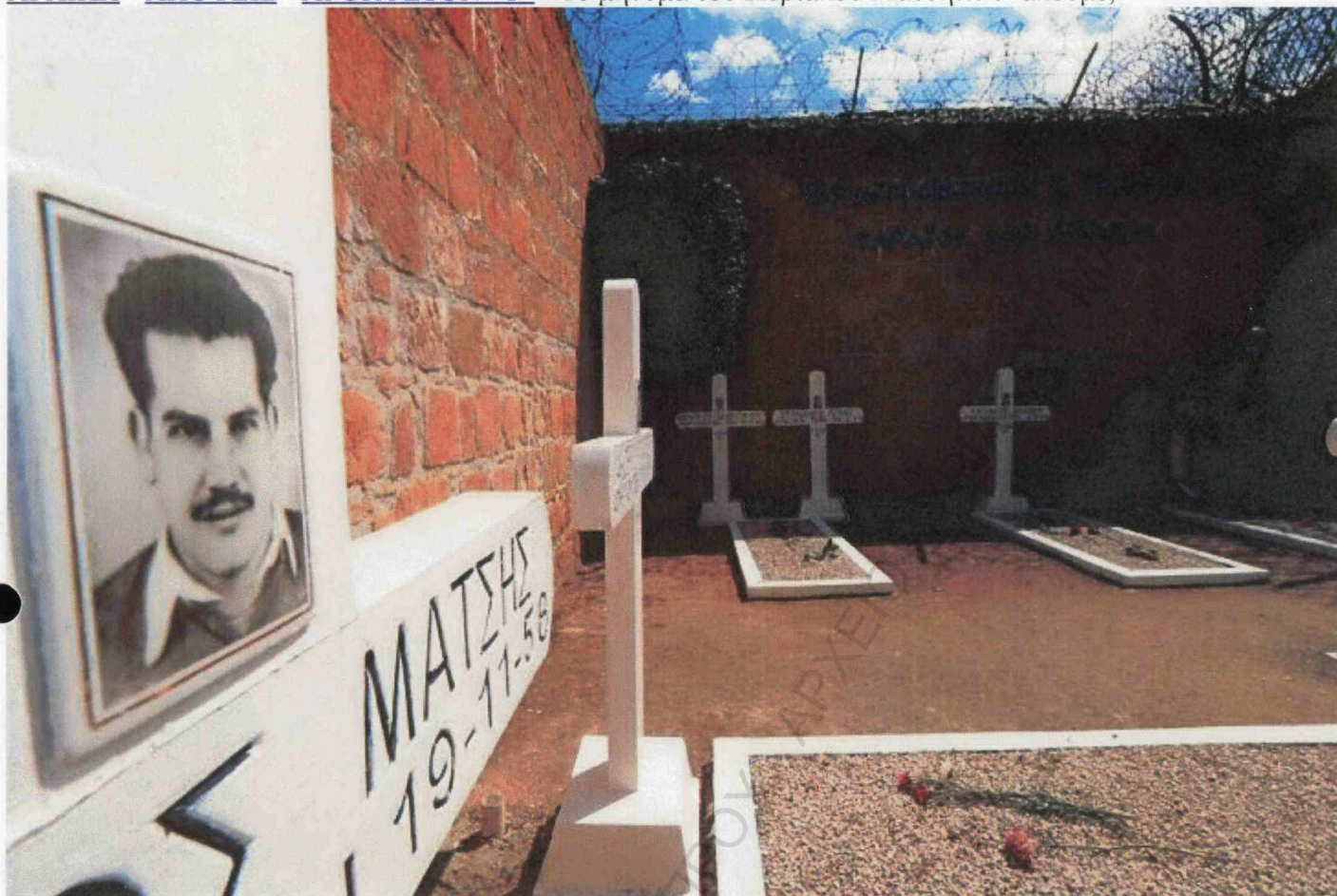

Το μήνυμα του Κυριάκου Μάτση... τ' ακούμε;

ΑΡΧΙΚΗ • ΑΠΟΨΕΙΣ • ΑΡΘΡΑ ΣΤΟΝ "Φ" • Το μήνυμα του Κυριάκου Μάτση... τ' ακούμε;

AddThis Sharing Buttons

Τελευταία Ενημέρωση: 05 Απριλίου 2021, 9:21 πμ

Share to Facebook

Share to

Twitter

Share to Messenger

Share to E-mail

Share to

WhatsApp

Share to

Περισσότερα... 7

>>> Τούτες τις μέρες είναι μέρες προβληματισμού και περισυλλογής. Για τους λίγους που επιμένουν να σκέφτονται, γιατί οι πολλοί έχουν άλλα στο κεφάλι τους, πιο πιασάρικα και της μόδας που επιβάλλεται με το έτσι θέλω, για να ξεφεύγουμε από τις ευθύνες, από το καθήκον, από τα δύσκολα που έχουμε ενώπιον μας... Τούτες τις μέρες επέλεξε η τουρκική προπαγάνδα να αποδοθεί σε μια νέα εκστρατεία για να αποδομήσει ένα αγώνα. Τον αντιαποικιακό αγώνα, ίσως τον μόνο για τον οποίο έχει κάθε λόγο ο λαός μας να περηφανεύεται... Ούτε κι αυτό μάς ταρακουνά από το λήθαργο...

>>> Τούτες τις μέρες έφτασαν στα χέρια μου κάποιες από τις επιστολές του Κυριάκου Μάτση προς συναγωνιστές του και τους γονείς του. Η Κυπριακή Πολιτεία, που οφείλει την ύπαρξή της σε ανθρώπους σαν τον Σταυραετό του Πενταδακτύλου, έχει υποχρέωση να συγκεντρώσει και να εκδώσει τα κείμενα όσων θυσιάστηκαν για να λειτουργούν σαν οδοδείκτες για το σήμερα και το αύριο, που χάσαμε τον μπούσουλά μας και αλληλοτρογώμαστε μεταξύ μας... Τώρα που δεν έχουμε ούτε όραμα, ούτε και κάνουμε όνειρα...

>>> Αντιγράφο από την επιστολή του Κυριάκου Μάτση προς τον Συμεών, Φεβρουάριος 1958, και τα μηνύματά του άκρως επίκαιρα και σήμερα, με ερέθισμα ένα στίχο «δεν πάω σπίτι μου κι απόψε...»: (...) «Δεν

πάω σπίτι μου κι απόψε...» γιατί ένα ξεφάντωμα συνεχίζουμε από τόσο τώρα καιρό και στην ατέλιωτη βραδιά του αγώνα μας ονειρευόμαστε την χρυσή αυγή που θα ροδίσει ένα ποθητό «πρωινό». Τότε είναι που θα πάμε αφέντες στα σπίτια και τα χωράφια μας και στις δουλειές μας. Τότε θα κτίσουμε όπως θέλουμε σαν ελεύθεροι άνθρωποι το σπιτικό μας. Πρέπει να ξέρεις αγαπητέ Συμεών, πως δεν υπάρχει μεγαλύτερη χαρά από εκείνη που αισθάνεται ένας σαν βλέπει να μετατρέπονται σε πραγματικότητα τα όνειρα και οι ελπίδες και τα ιδανικά του. Πλάσαμε δυνατά μέσα μας κάποια τέτοια όνειρα και ζήσαμε με την ελπίδα για μια πραγματοποίηση των και χαιρόμαστε τώρα γιατί μια όμορφη μοίρα μάς έταξε στρατιώτες για τη νίκη των. Το ξέρω πως ο δρόμος είναι δύσκολος μα είμαστε κι εμείς ακούραστοι. Δεν σου λέω είναι στιγμές που νοιώθουμε κάποιο κλονισμό. Άνθρωποι είμαστε όλοι, έχουμε τις αδυναμίες μας, σωματικές και ψυχικές. Όμως πιο πάνω από κάθε αδυναμία στέκεται η δύναμη της ΠΙΣΤΗΣ. Αυτή δίνει παλμό στην πνοή μας και μετατρέπει σε γίγαντα τ' αδύναμο κορμί που σκοπό του έταξε στην πάλη να μην λυγίσει. Μόνο σαν νοιώθεις μέσα σου να καίει η φλόγα τούτης της ΠΙΣΤΗΣ νοιώθεις κάτι το ανάλαφρο να σε γεμίζει και παίρνεις φτερά στα πόδια και στο νού για κάποια πετάγματα...»

>>> Και σε επιστολή προς τους γονείς του, παραμονή της Πρωτοχρονιάς του 1958, ο Κυριάκος Μάτσης σημειώνει: (...) «Αλήθεια δεν υπάρχει χειρότερη κατάπτωση για τον άνθρωπο από αυτήν που τον εμποδίζει για λόγους συμφεροντολογικούς και υπολογιστικούς να αποδυθή στον πιο όμορφο αγώνα για την απόκτηση της Ελευθερίας του. Εμείς, προ πάντων λαός με πολιτισμό και με παράδοση Ιστορική βλέπαμε πάντα την αδικία που γινόταν στον τόπο μας. Από μικρά παιδιά φούντωνε μέσα μας η φλόγα και θέριασε και μας έσπρωξε σε κάποια ανεβάσματα και σε κάποιους δρόμους που είμαστε αποφασισμένοι να τους περπατήσουμε ως το τέλος.

(...) θα δώσωμεν ακόμη σκληροτέραν την πάλην και θα σταματήσωμεν τότε μόνον όταν συντριβή ο αντίπαλος. Και θα συντριβή να είστε βέβαιοι. Δεν θα τον νικήσωμεν βέβαια στρατιωτικά διότι αυτό είναι αδύνατον. Θα τον συντρίψωμεν όμως πολιτικά και θα τον καταστήσωμεν ένα τέρας αδικίας τόσοσ απαίσιον ώστε να εξεγερθούν αι συνειδήσεις των φίλων μας και να ζητήσουν την συντριβήν του τέρατος... Αν ο καλός Θεός μάς επιφυλάσσει την λαμπράν τύχην να δώσωμεν την ζωήν μας για την πατρίδα τότε η χαρά σας πρέπει να είναι απέραντη...»

[Ανδρούλα Ταραμουντά](#)

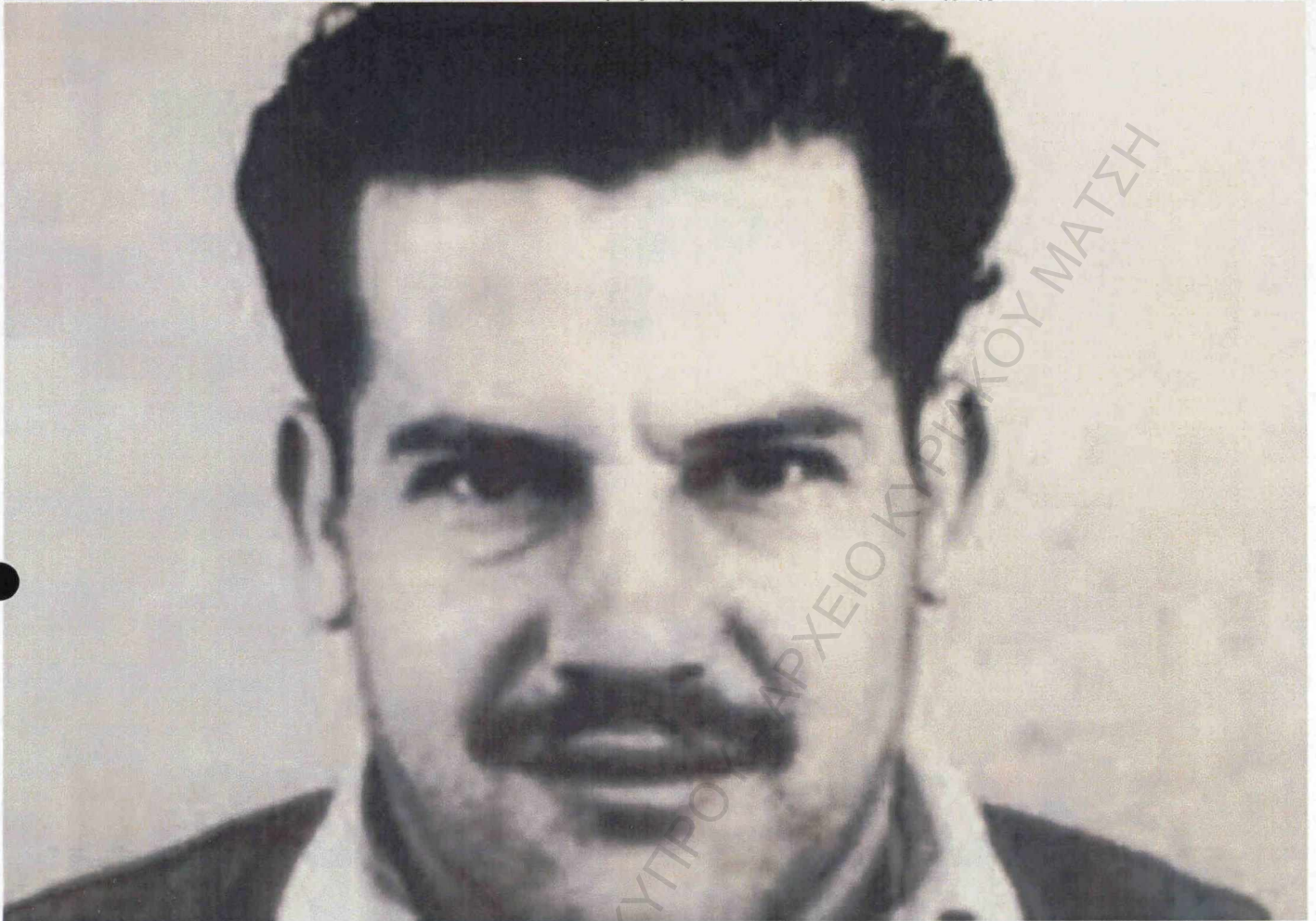
AddThis Sharing Buttons

Share to Facebook Share to Twitter Share to Messenger Share to E-mail Share to WhatsApp Share to Περισσότερα... 7

BIBΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

...Αέρας λεβεντοσύνης και όχι πνίχτης...

[ΑΡΧΙΚΗ](#) • [ΑΠΟΨΕΙΣ](#) • [ΑΡΘΡΑ ΣΤΟΝ "Φ"](#) • ...Αέρας λεβεντοσύνης και όχι πνίχτης...

AddThis Sharing Buttons

Τελευταία Ενημέρωση: 07 Φεβρουαρίου 2021, 11:51 πμ

Share to Facebook

Share to

Twitter

Share to Messenger

Share to E-mail

Share to

WhatsApp

Share to

Περισσότερα... 4

>>...δεν νοιάζομαι αν τη γη αυτή τη ζουν Τούρκοι για Έλληνες, Εβραίοι για... Εκείνο που 'χει αξία είναι να ζουν αυτοί που την ποτίζουν με τον ιδρώτα τους και να περπατούν πάνω της ελεύθεροι, διαφεντευτές της, κυρίαρχοί της. Να αναπνέουν περήφανοι τον αέρα της που να 'ναι αέρας δροσιάς, ομορφιάς, λεβεντοσύνης, όχι πνίχτης...

Σημείωση του Σταυραετού του Πενταδακτύλου Κυριάκου Μάτση, στο τελευταίο χειρόγραφο του πριν από την ηρωική του θυσία στο Δίκωμο το 1957. Αντίγραφο αυτού του χειρογράφου μού έδωσε πριν από λίγες μέρες ο αδελφός του ήρωα, Γιαννάκης Μάτσης. Σε μερικές γραμμές ο Κυριάκος Μάτσης κατέγραψε την ουσία του προβλήματος τούτου του τόπου. Των ανθρώπων του, όπως και όσων ηγήθηκαν και θέλουν να ηγηθούν της Κυπριακής Δημοκρατίας. Και στέλνει πολλά μηνύματα σε όσους θέλουν να παίρνουν μηνύματα, γιατί δυστυχώς όσοι μας εξουσιάζουν κλείνουν ερμητικά τα αφτιά σε όσα δεν τους αρέσουν και σε όσα τους ενοχλούν και τους δυσαρεστούν.

Πνίχτης ο αέρας που αναπνέουμε σε μια συγκυρία εξαιρετικά δύσκολη από κάθε άποψη. Κι όμως τούτη την ώρα χρειαζόμαστε καθαρό οξυγόνο και καθαρούς ανθρώπους γύρω μας. Από τα πιο χαμηλά μέχρι τα πιο ψηλά. Ανθρώπους που θα βάζουν το εμείς πάνω από το εγώ. Που θα έχουν όραμα και προτάσεις που θα διαφοροποιήσουν άρδην ένα πολιτικό και οικονομικό σύστημα καταδικασμένο στη συνείδηση του απλού πολίτη και για τους οποίους θα πρωτεύει το εθνικό και το δημόσιο συμφέρον...

Η λεβεντιά, όπως ο Κυριάκος Μάτσης την ορίζει, έχει εκλείψει προ καιρού από τη χώρα μας, εξού και διολισθαίνει ως κράτος, ως πολιτικό σύστημα, ως κοινωνία, στον βόρβορο... με λεκτική μόνο διάθεση καθαρισμού του στάβλου του Αυγεία και μόνο έγνοια το προσωπικό και κομματικό κέρδος... το βόλεμα, το σκοράρισμα στα αντίπαλα δίκτυα...

Που νοιάζομαι αν η γη αδειάσει
 ή αν τα παιδιά μάθουν
 να εβραϊστούν με
 το κέντρο να έχει αξία να είναι να
 είναι αδελφωτά, να σολέφον με τα
 ιδρώτα τους και να κερματίζω
 ναίνω με αγριότητες, διαφενταί
 της, κυρίως οι
 να αναπνεύω κερματίζω τον
 αέρα με τον κίνηση αέρα
 δροσίζω, ομορφιάς, ζευκυσίνας,
 'ΟΧΙ
 αντίχης

>> Η λεβεντοσύνη δεν αποδεικνύεται μόνο στον πόλεμο. Αποδεικνύεται στην καθημερινότητά μας. Στα μικρά και ανώδυνα και επεκτείνεται στα μεγάλα και σοβαρά. Μπορούμε να ισιώνουμε την πλάτη σε όσα μας ενοχλούν και με όσα διαφωνούμε στο οικογενειακό, το κοινωνικό, το εργασιακό μας περιβάλλον. Έχουμε τη δύναμη να θέτουμε κόκκινες γραμμές και να λέμε όχι στα όσα ο κάθε επιτήδειος πολιτικός ή πολιτευτής μάς σερβίρει, συνήθως, για ίδιον όφελος; Συνήθως επιλέγουμε τη βολή μας... Αυτή η επιλογή μας είναι που

συντηρεί και εκτρέφει όσα κακίζουμε όταν ο κόμπος φτάνει στο χτένι... Ραγιαδίσικες συμπεριφορές εν έτει 2021 την ώρα που περηφανευόμαστε ότι είμαστε ευρωπαϊκό κράτος!!!

Τα κακά μας απεριόριστα... χωρίς καμιά διάθεση να απαλλαγούμε από αυτά... Το σύνδρομο του Αρτεμάκη «εγώ εν τζιαι...» όπως έξοχα το μετέφερε στη μικρή οθόνη ο Γιώργος Τσιάκκας, κυριαρχεί παντού... Κι αυτό έκανε και ο Πρόεδρος Αναστασιάδης με την κατάθεσή του στην Ερευνητική Επιτροπή για τις πολιτογραφήσεις...

Η τραγωδία σε αυτό τον τόπο είναι πως δεν αναδύεται ούτε κάποιο πολιτικό πρόσωπο ούτε κάποια πολιτική δύναμη πάνω από τις λάσπες για τις οποίες όλοι έχουν κάτι να πουν αλλά δεν τις καθαρίζουν. Καταδικάζουν τον τόπο και τον κόσμο στη μιζέρια γιατί έτσι βολεύονται. Συμπαιγνίες πίσω από κλειστές πόρτες παραγόντων που επαίρονται ότι ελέγχουν τους πάντες και τα πάντα για το Κυπριακό, για τις τράπεζες, για την οικονομία, για την ανάκαμψη... τα Μη Εξυπηρετούμενα Δάνεια, τα Πολιτικά Εκτεθειμένα Πρόσωπα... Ποιος βολεύει ποιον για να προωθηθεί ως νέος ένοικος του Προεδρικού και πάει λέγοντας... Η μόχα θα συνεχίσει να μας πνίγει όσο δεν υπάρχει αέρας λεβεντοσύνης...

[Ανδρούλα Ταραμουντά](#)

AddThis Sharing Buttons

Share to Facebook

Share to Twitter

Share to Messenger

Share to E-mail

Share to WhatsApp

Share

● Περισσότερα... 4

BIBΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΠΡΙΑΚΩΝ ΜΕΣΩΝ